

הצעה לטקס לציון ארועי השבעה באוקטובר בבית

השבעה באוקטובר, יום שמחת תורה. יום ששוננו הפך ליום יגוננו. מאז אותו יום אכזר, מדינת ישראל נתונה במלחמה קשה ומורכבת, במהלכה איבדנו אנשים אהובים ויקרים: תושבי עוטף עזה ומשתתפי מסיבת הנובה שנרצחו בבתייהם, בשדות ובשבי, חיילות וחיילים, חללי מלחמה וטרור. שנתיים אחרי ואנו עדיין מחכים לחטופים שישובו הבייתה, למלחמה שתסתיים, ולהתחיל בתהליך של שיקום והחלמה. השבעה באוקטובר השנה יוצא על חג סוכות והתאריך העברי כמובן בשמחת תורה, כיצד נוכל לחגוג ללא ציון האבל? טקס בייתי זה מבקש להכיל את הצער ולהכלילו עם השמחה, עם ימי החג.

**בַּיָּמִים בָּהֶם כָּל הָעַתִּים קוֹרְסוֹת אַחַת אֶל תוֹךְ רָעוּתָהּ,
וְאֵין בְּרָרָה אֲלָא לְבָכוֹת וְלִשְׁחֹק בְּאוֹתָן עֵינַיִם,
לִסְפֹּד וְלִרְקוֹד גַּם יָחַד,
וְהִיסְטוֹרִיָּה אֲרָכָה נִדְחַסֶּת אֶל יוֹם וְשָׁעָה אַחַת,
נִבְקָשׁ אֶת הַכּוֹחַ לְהַכִּיל
אֶת עֲצָמַת הַלְּבָבוֹת הַמִּתְפַּקְעִים.
לִשְׁמַח עִם הָזָאִכִּים לְחַבֵּק כָּבֵד הַיּוֹם,
לַעֲטֹף אֶת הַמִּתְכַּנְּסִים בְּכַמִּיּוּתָם וּנְפִשָׁם נִרְעָדֶת,
לְאַחֵז בְּתִקְוָה בְּלִי לְהִרְפוֹת,
וּלְהוֹתִיר מִרְחָב שֶׁל שְׁקֵט לְזַעֲקָה שְׁאִין לָהּ קוֹל.
אָנָּה, תֵּן לָנוּ מְקוֹם לְהִשְׁבֵּר בּוֹ לְרִסְיִסִּים,
וְרוּחַ לְהַבְנוֹת שׁוֹב, מִחֻדָּשׁ.
"קֵהֶלֶת לֹא צָדֵק" הֵרֵב עוֹדֵד מִזוֹר מִתְכַּתֵּב עִם "אָדָם בַּחֲיִיו" שֶׁל יְהוּדָה עֲמִיחִי**

**הַלִּיכָה לְקִיסְרִיָּה
מִלִּים: חֲנָה סָנֵשׁ /
לַחֹן: דָּוִד זֶהבִי**

אֵלִי, אֵלִי
שְׁלֹא יִגְמַר לְעוֹלָם
הַחֹל וְהַיֵּם,
רִשְׁרוּשׁ שֶׁל הַמֵּיִם,
בְּרַק הַשָּׁמַיִם,
תְּפִלַּת הָאָדָם.

"כל זה קרה ביום אחד באוקטובר, יום עצוב כל כך. בתוך פחות מעשרים ארבע שעות מדינת ישראל השתנתה ללא הכר. [...] ההיסטוריה דפקה בדלת. מאז השואה לא נרצחו כל כך הרבה יהודים ביום אחד. הארץ התמלאה בהורים ואחים שכולים, באלמנות ויתומים. הרשתות החברתיות התמלאו בפוסטים של אנשים שחיפשו את יקיריהם, מאות אלפי אזרחים מיישובי העוטף ומגבול הצפון נמלטו מבתייהם והפכו פליטים. מתוך אותה קטסטרופה היסטורית איומה שעמדה לכולותנו קמו ועלו לנו גיבורים [...] בתוך האפלה המרה הזו בקעו אלומות של אור. אינספור, אינספור גיבורות וגיבורים שעטו אל לב התופת, סיכנו חייהם ולעיתים אף הקריבו את נפשם למען אחיהם, למען עתיד ילדיהם, למען הסיפור ששמו מדינת ישראל."

**למען אחי ורעי
(תהילים קכב' ח')**

למען אתי ורעי
אֲדַבְרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ
למען בית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ.

**"יום אחד באוקטובר: ארבעים גיבורים ארבעים סיפורים"
מאת יאיר אגמון ואוריה מבורך**

הדלקת נר, יזכור וקדיש

**כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים'
רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ פִּי אֵינָנו:
(ירמיה פרק לא יד-טז)**

במתקפת 7 באוקטובר נרצחו 860 אזרחים, כמעט מחציתם במסיבת "הנובה" ו 578 חיילים, שוטרים, לוחמי שב"כ ואנשי כוחות הצלה. אלפים נפצעו. ביניהם מאות פציעות קשות ואנושות. 251 בני אדם נחטפו לרצועת עזה. בהם: ילדים, נשים, קשישים, אזרחים זרים וחיילים. וכארבעים ושמונה עדיין מוחזקים בשבי

מעמד יזכור :

יזכור / סטודנטית לרבנות רינה לבנון

נִזְכֹּר אֶת אֲחִינוּ וְאֶת אֲחִיותֵינוּ, הַנָּאֲמָנִים וְהַנָּאֲמָנוֹת, הָאֲמִיצִים וְהָאֲמִיצוֹת
שֶׁאֲבָדְנוּ בְּתוֹךְ אֵימַת הַמִּלְחָמָה.
נִזְכֹּר אֶת הָעֵינָנִים הַנוֹצְצוֹת, אֶת הַחֲבוּק הַחֹם, אֶת הַלֵּב הַבוֹטֵחַ,
אֶת אֲלֻבוּמֵי הַתְמוּנוֹת, אֶת סְפוּרֵי הַחַיִּים, אֶת הַבְּתִים שֶׁנִּכְנְנוּ בְּעֶמֶל רַב וְנִשְׁרָפוּ
בְּרֹגֶז.
אֶת הַמִּשְׁפָּחוֹת הָאוֹהֲבוֹת, אֶת הַיּוֹפִי, אֶת הַתְקוּהָ,
אֶת הָעֵינָנִים הַמְבִּיטוֹת אֵלֵינוּ נְכוֹחָה.
תִּהְיֶה נִפְשָׁן שֶׁל הַחֻלְכּוֹת וְהַחֻלְכִּים מְעֻמָּנוּ צְרוּרָה בְּצֻרוֹר הַחַיִּים,
וְנִזְכְּרוֹן קָשׁוּר אֵלֵינוּ בְּחוּט דָּק שֶׁל חַיִּים,
כְּאֵגֶדֶת פְּרָחֵי בֵּר וּמִי גֶשֶׁם,
חֲצָבִים, שְׁלִילִיּוֹת וְהִבּוֹת, שְׁקִדּוֹת,
הַרְדּוּפִים וְתוֹת-עֵץ,
צָחוּק נֶשֶׂא עַל טִיסַת נִדְנָדוֹת,
לֵב פּוֹעֵם, עֲדִינוֹת וְחִמְלָה.
תִּהְיֶה נִפְשָׁנוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁן, בְּזִכְרוֹן עֲמוּק וּבְהוֹדָה,
וְנִבְחַר בְּחַיִּים.
נִזְכֹּר
וְנִבְחַר בְּחַיִּים.
בִּיד הַרְכָּה הַמוֹשָׁטָה,
בְּפֶס הָאוֹר הַדִּקִּיק שֶׁל הַשָּׁחַר,
בְּגִבְעוֹל הַמִּפְצִיעַ שׁוֹב,
בְּנִשְׁימַת הָאֲדָמָה.

- זְקָה דוּמִיָּה, לִזְכֹּר הָאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ וְאִינֶם, אֵלֶּה שֶׁנִּהְרְגוּ וְנִרְצָחוּ בְּדַם קָר בְּיוֹם הַכּוֹאֵב הַזֶּה.
- נִזְכִּיר שְׁמוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים שִׁיקָרִים לָנוּ שֶׁנִּפְלוּ בַּמַּהֲלָךְ אַרְוֵעֵי הַשְּׁבָעָה בְּאוֹקְטוֹבֶר וּמִלַּחַמַת חֲרֻבוֹת בְּרָחַל.
- נִדְלִיק נֵר נִשְׁמָה לִזְכֹּרם
- נַעֲמֹד וְנִתְפַּלֵּל: יִזְכֹּר, קָדִישׁ וְאֵל מֵלֵא רַחֲמִים.

יזכור / הרב עודד מזור

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נִשְׁמוֹת קִרְבָּנוֹת הָאִיכָּה הָאֲנוּשִׁית אֲשֶׁר
הִלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּשָׁנָה הַחוֹלֶפֶת בְּכָל רַחֲבֵי תִבְלִי, וְאֶת
הַחֲפִים וְהַחֲפּוֹת מִפְּשַׁע שְׁחִיָּהֶן. נִגְדָּעוּ בְּאֵימַת
הַמִּלְחָמָה הַמִּתְחַלֶּלֶת בְּאַרְצֵנוּ מִזֶּה מָאָז שְׁמִינִי-עֲצָרָת.
תִּהְיֶינָה נִפְשֹׁתֵם. צְרוּרוֹת בְּצֻרוֹר הַחַיִּים תַּחַת כִּנְפֵי
הַשְּׁכִינָה. יְבוֹא שְׁלוֹם יִנּוּחוֹ עַל מִשְׁכַּבּוֹתֵם (יִשְׁעִיהֶן נ").
וְנֹאמַר אָמֵן.

קדיש ישובי עוֹטָף עֶזָה / הרב גלעד קריב

יִתְגַּדֵּל וְיִכָּרֵם שֵׁל הַרוּגֵי קְבוּצֵי עוֹטָף עֶזָה וְכָל נִרְצָחֵי
הַמַּעֲרָכָה הַנּוֹרָאָה בְּעָרִים, בִּישׁוּבִים
וּבְמוֹשָׁבִים, וְזִכְרָם שֶׁל נוֹפְלֵי צֶה"ל, הַמִּשְׁטָרָה
וְכוֹחוֹת הַבִּטָּחוֹן.
וְיִתְקַדֵּשׁ צוֹ הַחֲבֵרוֹת, הָעֲרָבוֹת הַהִדְדִּית, חַיֵּי
הַקְּהֵלָה, אֲהֵבַת הָאָרֶץ
וְהַדְּבָקוֹת בְּעָרְכִי הַיְסוּד שֶׁל הַצִּיּוֹנוּת וּבְעָרְכִי הַשְׁוִיוֹן,
הַחֲרוּת וְהַשְׁלוֹם

קדיש ואל מלא רחמים

קינה לשבעה באוקטובר
הרב יהורם והרב עודד מזור

קדיש / הרבה ליאורה אורחי ורד

תתגדל ותתקדש נשמתך
בעולם הזה, שהבאת אליו ברכות כה רבות
ובעולמות אחרים, רחוקים מכאן.
את, שעשית למען אהוביך ואוהבי שמך.
מצאי מנוחה טובה
נוחי מעמלך
יפי חייך ומעשיך יהיו גר לרגלינו.
מתוך הדמעות
זאירו לנו מעשי חייך וחיוכה הטוב,
שבחה, שירת חייך, הנחמה שהבאת
אלה ינחו אותנו במעגלי צדק.
עשי שלום עבורנו
עבור כל בני ביתך
ועם ישראל
ויושבי תבל

על זה היה דוה לבנו - על אלה חשכו עינינו.
על הרס וחרבן ישובינו - על בנותינו ועל בנינו.
יום שמחת תורתנו היה לנהי מספדנו.
על תפארת קבוצנו אשר עלו בלהבות אויבנו.
על בנותינו ובנינו שהלכו לשבי עם זקנינו וטפינו.
יום שמחת תורתנו היה לנהי מספדנו.
יום רבו חללינו - מה רבו שרפוננו.
פתאום בא אסוננו - ורפתה מאד ידינו.
יום שמחת תורתנו היה לנהי מספדנו.
על חזק יד שונאנו - איך היינו לשנאה לאוהבינו.
על זה היה דוה לבנו - על אלה חשכו עינינו.
על פי יום שמחת תורתנו היה לנהי מספדנו.
על אולת יד מנהיגינו - והכשלת תבונתנו
והשתקת חמלת עמנו - הנקמה מפלט כבודנו?
על פי יום שמחת תורתנו היה לנהי מספדנו.

אל מלא רחמים / הרבה סיון נבון שובל

אל מלא רחמים, שוכן במרומים, דין נפגעות ונפגעי מעשי העולה והטרור שנעשו ביום שמחת תורה תשפ"ד נגד תושבי ישראל. המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה, במעלות קדושים וטהורים כזהר הרקיע מזוהרים, לנשמות אחיותינו ואחינו מאות בית ישראל, נשים וגברים, נערות ונערים, ילדות וילדים, שהותקפו בביתם ובשמחת חגם חסרי ישע, אשר הושחת צלם גופם ונפשם, ונספו על קדוש החיים.

ארץ אל תכסי דמם ואל יהי מקום לזעקתם. יהיו חיינו יד ושם לזכרם. בעל הרחמים יסתירם בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את נשמותיהם. בגן עדן תהא מנוחתם, ה' הוא נחלתם, וינוחו בשלום על משכבותם, ונאמר: אמן.

חופים

מילים: נתן יונתן
לחן: נחציה היימן

חופים הם לפעמים געגועים לנחל
ראיתי פעם חוף
שנחל עזבו
והוא נשאר עם לב שבור של חול ואבן.
והאדם הוא לפעמים גם כן יכול
להשאר נטוש ובלי כחות
ממש כמו החוף.
אף הצדפים
כמו שחפים כמו הרוח
גם הצדפים הם לפעמים געגועים
לבית שתמיד אהבנו
אשר היה
ורק הים
שר שמה את שיריו.
כן בין צדפי לבו של האדם שרים לו נעוריו

הביתה

מילים אהוד מנור
לחן: יאיר קלינגר

עוד שנה חלפה, עוד שנה טרופה,
עשבים שוטים עלו בשביל ובגן.
רוח נאנח את התריס פתח
ומכה בקיר הישן, כמו קורא:
הביתה, הביתה, באה עת לחזור,
מן ההרים, משדות זרים,
היום דועך ואין סימן.
הביתה, הביתה, טרם רדת אור.
לילות קרים, לילות מרים,
קרבים עכשו לכאן.
עד עלות השחר מתפללת לשלומך,
שביתה באזקי פחדים
אני שומעת צעדים.
הביתה, הביתה, כי עוד לא נתן
כל מה שהבטח לנו מזמן.

זיכרון וגעגוע

"אנחנו, העדים של המציאות הזו, מספרי הסיפורים שלה – אנחנו שומרי הזיכרון. אנחנו אלה שנחבר את חלקי הפאזל הזה. האופן שבו נעצב את העלילה ונשמר את הסיפור בתוכנו, הוא שיכריע אם נוכל להיוולד מחדש כאומה, אומה חזקה יותר, בטוחה יותר וסולידרית יותר. לא כזו שמושלת על אימה, אלא על חוסן
(חן ארצי סרור - מתוך הטור ב"מוסף לשבת", ידיעות אחרונות, אוקטובר 2023)

זמן לשתף בסיפור אישי או סיפור שריגש אותך

מבית עבדים / איתמר ויזל

יליד 1988, נשוי ואבא לארבעה. נאלץ להתפנות מביתו שבשדרות, ולאחר מכן כשאיבד את אחיו התאום אלקנה בקרבות בעזה.

משחק הזיכרון / ליאת שדה-סעדון

אמא לשניים, מיקה שחיה בעולם הזה ואיתי שנהרג בעזה ועבר אל העולם הבא

"סבא מניף אותי באוויר ומעמיד אותי על הדוכן בשוק בעזה, בין כיכרות הלחם הטירות שאספנו בבוקר מוקדם מהמאפייה בשדרות. אני פותחת פה גדול, לוקחת אוויר למלא את הריאות הקטנות וקוראת בערבית: "ח'יבז ח'יבז". קולי מנסה לגבור על המולת השוק. על הדוכן ממול עומד ילד עזתי וצועק: "בַּנְדוּרָה בַּנְדוּרָה", ואנחנו מתחרים ביננו בצעקות. מתחת לדוכן שלו זרוקות עגבניות שנרמסו תחת רגליהם של הקונים וכתם אדום של מיץ הולך ומתפשט על האדמה. בעוד ארבעים ושלוש שנים תספוג האדמה הזו את כתם הדם שלך. אני חושבת כמה נורא אם הבן של הילד שצועק מולי הוא זה שירה בך."

בְּשִׁמוֹנָה בְּאוֹקְטוֹבֶר יֵצְאוּ.

לֹא יֵצְאוּ, בְּרַחֲנוּ.

לֹא בְּרַחֲנוּ, בְּסָנוּ.

לֹא בְּסָנוּ, דְּהִרְנוּ.

לֹא דְּהִרְנוּ, נִמְלְטָנוּ.

לֹא נִמְלְטָנוּ, נֶאֱלָנוּ אֶת עֲצָמֵנוּ מִמְּצָרִים.

יְדוּ הַחֲזָקָה שֶׁל אֱלֹהִים נִשְׁבְּרָה עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל טַפֵּנוּ.

הַמְּצָרִים עֲדִין הִשְׁתּוֹלְלוּ בְּרַחוּבוֹת וּמְלָאן הַמָּוֶת הַכָּה

בְּבִכּוֹרוֹת. וְעַלֵּינוּ פֶּסַח.

לֹא רָאִינוּהוּ פָּנִים בְּפָנִים, רַק שָׁמַעְנוּ אֶת דְּהִרוֹת סוּסֵיו

לִיד הַכֶּכֶר שֶׁל הַסְפָּרִיָּה וּמִכּוֹן תַּחֲנֵת הַמִּשְׁטָרָה.

וְאֲנַחְנוּ יֵצְאוּ. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

עֲכָשׁוּ לִזְכָּר.

לְהַגִּיד וּלְסַפֵּר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.

לֹא לְבָרַח. לֹא לְשַׁכַּח.

בשבעה באוקטובר פרצה המלחמה, ויש עוד תושבים שמפונים ממקום מגוריהם ומתגעגעים לבית, בחלק זה של הטקס ניתן מקום לכאב העקירה, לגעגוע לבית ונישא תפילה שישובו במהרה ובשלום לביתם

ניתן לשתף בסיפור של מפונה או מפונה.

התנועה
הרפורמית

יהדות ללא מחיצות

תפילה לשיבת החטופים ושלום החיילים

נישא תפילה להשבת החטופות והחטופים המוחזקים עדיין בשבי, ולשלום כל החיילים והחיילות הנלחמים בחזית.

תפלה לפדיון שבויים/ הרב עופר שבת בית הלחמי

אלהינו מתיר האסורים, משגב לדה, משגב לעתות בצרה
(תהלים ט) שלח, הצלה שלמה ופדיון גמור לנתונים
בשבי אויב:

חזקי רוחם, הביאי להם את תפלתנו לשמך מרע. תני
בינה בלב אויב להשיכם בשלמות גוף ונפש.
תני תבונה בלוחמי צה"ל לחלצים בלא אבוד נפשות.
תן לכל בני ובנות אברהם, שרה והגר את עז הרוח ואמץ
הלב להתיר כבלי שבי ולחיות חיי חרות.
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אכלצוה ואכבדהו
(תהלים צא)
ונאמר, אמן.

**מי שברך ללוחמות וללוחמים בימים אלה/ הרב יהודע
עמיר**

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ואמותינו שרה
רבקה רחל ולאה הוא יברך את הלוחמות והלוחמים
לשלום ישראל בימי צרה ומצוקה. יאמץ ה' את נפשו
לשרת את ארצם ואת עמו ולתורם בעז רוחם לבטחוננו
ולשלומנו, לעמידתנו ולקיומנו. יעניק להם האל רוח
איתנה לשמור על ערכיהם ועל צלמם בעתות מבחן אלה,
אל מול כל הנברא בצלם. יגן ה' עליהם ועליהן מכל
צרה ומצוקה למען ישובו בשלום ובשמחה אל
משפחותיהם ואל חבריהן ולמען ימשיכו ויפרחו כבני
אנוש, כבנות עמם, וכאזרחי מדינתם.

אחינו ואחיותנו- כל בית ישראל

אחינו וכל בית ישראל
הנתונים בצרה ובשביה
העומדים בין בים ובין ביבשה

אחיותינו כל בית ישראל
הנתונות בצרה ובשביה
העומדות בין בים ובין ביבשה

המקום ירחם עליהם
ויוציאם מצרה לרוחה
ומאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה
עכשו, במהרה ובזמן קרוב

המקום ירחם עליהן
ויוציאן מצרה לרוחה
ומאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה
עכשו, במהרה ובזמן קרוב

**שיר למעלות
תהילים קכא'**

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי
עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ
אל יתן למוט רגלה אל ינום שמרה
הנה לא ינום ולא ישון שומר ישראל
ה' שמרה ה' צלה על יד מיגר י
ומם השמש לא-יכבה וירח בלילה
ה' ישמרה מכל רע ישמר את-נפשו
ה' ישמר צאתה ובואה מעתה ועד עולם

אהבה ותקווה

לסיום ניתן מקום גם לרגשות מבריאים כגון: אהבה, חמלה, ורכות להיות נוכחים בטקס. נזמין ריפוי לעצמנו, לחברה, לעם, למדינה ולכל נפגעי המלחמה.

אפשר להזמין את הקהל לשים ידיים על הלב ולקרוא ביחד לבחירתכן אחד מהקטעים

**כוונה לפתיחת עיניים נוכח עולם משתנה
הרבה גילה קן**

**ברכת אהבה
שירלי צפת דוידאי (HUC)**

ברוך אתה ה' אלהי ואלהי אבותי ואמותי, המבדיל בין אור לחשך
ופוקח עיני עוורים לראות אור מאור, אור בטחון אור,
אש לבנה באש שחרה, מאירה עולמנו בצללים.
ה' צבאות, אל שדי, ברוכה את שפעליך נשמת מתהומות
ערפלים
ופקחת עיני נפשי לראות ולהבדיל: בין אויב לאוהב, בין פועלי
שלום
לבין מי שמשתמשים בכאבי כלנו לצרכיהם.
הריני מקבלת עלי להזהר ולהתרחק מחברים רעים ותשובות
שטוחות
ולדבק רק באלה המפירים בצלם אלהים הטמון בכל אחת
ואחד מאתנו.
מודה אני לפניך על חמלה שנטעת בתוכנו ועל אמת מארץ
תצמח.
ברוכה אתה ה', בוראת המאורות

אהבה רבה – זה עלינו.
אנחנו נהיה חייבים לאהב.
לחפש חמלה גדולה על כלם, ועלינו:
בבקשה בבקשה שנגרם עלינו
ונתן בלבנו להבין ולהשפיל לשמע
ללמד וללמד, לשמר ולעשות, לחדש ולקיים
את כל דברי תלמודינו באהבה:
ויאירו עינינו בתורתנו ונדבק במצוות לבנו;
ולא גבוש ולא נכלם לעולם ועד
כי בנו בטחנו – נגילה ונשמחה בישועתנו:
כי פועלי ישועות אנחנו. כן, אנחנו.
לא מרוממים ולא נבחרים, פשוט עם חפץ חיים,
שעליו ללמד מחדש לאהב.
ברוכים נהיה אנחנו, ישראל, על שנבחר כל יום
באהבה:

ניתן להדליק נר נוסף להבדיל בין יאוש ותקווה

מהי תקווה? מוקי צור, מתוך: דברים שנשא בקהילת קיבוץ עין גב

יש בה מקוה: ריכוז משאבי נפש סותרים תהיות ותשוקות מתרכזים פנימה, כמו מקוה. מקוה המקוה. אך במילה 'תקווה' מסתתרות האותיות קו"ף ו - ו"ו שהן 'קו'. כלומר דרך. יש בתקווה פריצת מעגלים ללא מוצא. יש בה סלילת דרך. היא מתמודדת עם תהומות. התקווה היא התעוררות שאינה מכבה את החלום. היא איננה חלום שלא יודע להפוך לדרך מציאותית. יש בתקווה משהו תמוה כרופא המטפל בנוטים למות ובמיילד המאמין שהעובר יהיה אדם. יש בתקווה כל שלבי האבל. היא גם יודעת להכחיש גם לכעוס אך גם להאמין בדרך המתעצבת על ידי זיכרון כואב להביא מרפא וחיים... אמץ את התקווה.

יש בי אהבה

לו יהי

מילים: אריק אינשטיין לחן: ארקדי דוכין מילים ולחן: נעמי שמר

כולנו זקוקים לחסד

מילים: נתן זך לחן: אילן וירצברג

כלנו זקוקים לחסד,

כלנו זקוקים למגע.

לרכש חם לא בכסף

לרכש מתוך מגע.

לתת בלי לרצות לקחת

ולא מתוך הרגל

כמו שמש שזורחת,

כמו צל אשר נופל,

באי ואראה לך מקום

שבו עוד אפשר לנשם.

כלנו רוצים לתת,

רק מעטים יודעים איך.

צריך ללמד כעת

שהאשר לא מחיר,

שמה שנתן אי פעם

לא ילקח לעולם,

שיש לכל זה טעם,

גם כשהטעם תם

באי ואראה לך מקום

שבו עוד מאיר אור יום.

כלנו רוצים לאהב.

כלנו רוצים לשמח,

כדי שיהיה לנו טוב, שיהיה לנו כח,

בין האפל לנסתר

בעולמנו המר

אומרים שיש עוד תקווה

קוראים לזה אהבה

ומחכים לבאה

בין האתמול לעתיד

בין האוצר לתחתית

אומרים שיש עוד תקווה

קוראים לזה אהבה

ומחכים לבאה

בין הבלבול לאסון

תדעו שיש פתרון

קוראים לזה אהבה

בין הזיזף לאמת

בין כל מה שחי למת

ישנה אהבה

יש בי אהבה

והיא תתעורר ותגע

יש בי אהבה

והיא תנצח

בין השפיזות לשנה

בין הילדות לזקנה

אומרים שיש עוד תקווה

קוראים לזה אהבה

ומחכים לבאה

עוד יש מפרש לבן באפק

מול ענן שחר כבד

כל שנבקש - לו יהי.

ואם בחלונות הערב

אור נרות החג רועד

כל שנבקש - לו יהי.

לו יהי, לו יהי

אנא לו יהי

כל שנבקש - לו יהי.

מה קול ענות אני שומע

קול שופר וקול תפים

כל שנבקש לו יהי

לו תשמע בתוך כל אלה

גם תפלה אחת מפי

כל שנבקש - לו יהי.

בתוך שכונה קטנה מוצלת

בית קט עם גג אדום

כל שנבקש לו יהי.

זה סוף הקיץ סוף הדרך

תן להם לשוב הלום

כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי...

ואם פתאם יזרח מאפל

על ראשנו אור כוכב

כל שנבקש - לו יהי.

אז תן שלווה ותן גם כח

לכל אלה שנאהב

כל שנבקש - לו יהי.

